

ממעצין השי"ת

במשנת רבוה"ק לבית איז'בצא ראדזין

פרשת
חיי שרה

עלון
מס' 17

ד"ת שנאמרו בשיעור בתורת איזבצא
על ידי כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

ספה"ק בית יעקב

לזה כתיב **אלהי השמים ואלהי הארץ**, שמאחר שברא השי"ת את העוה"ז המסתיר מעין אדם את הבהירות משמע מזה שלא בחר השי"ת בזה שיתנהג האדם בתמידות רק בהירות לבד להסתלק מכל עניני עוה"ז, דא"כ למה ברא השי"ת עוה"ז כי בהירות לבד היה גם קודם שנברא העוה"ז. מאי משמע שעיקר המכוון מהבריאה היא שאם יתנהג האדם בפרישה להסתלק מתחלה מחמדת עוה"ז שלא יהיה לו שום נגיעה אליהם ואז יוכל לראות אח"כ שמלא כבוד ה' אף בכל הארץ ויוכל אז להתפשט אף בהנאות עוה"ז כפי חשק לבו מאחר שרואה עתה שאין מקום פנוי מכבוד השי"ת,

ולזה אמרו בירושלמי (שלהי קדושין) א"ר יוחנן עתיד אדם ליתן דין וחשבון על כל מה שראו עיניו ולא אכל מהם כי באמת נמצא בכל הנבראים כבוד שמים. ולזה כאשר בא א"א ע"ה לימי הזקנה ונשתלם בעבודת השי"ת אמר **אלהי השמים ואלהי הארץ** שכעת אין אצלי שום נפקא מינה בין שמים לארץ נהירין לי שבילי דארעא כשבילי דשמיא בללי שום הבדל כלל. כי אני רואה כ"ש כאן כמו שרואין בשמים.

ואח"כ נאמר **אלהי השמים** בלבד היינו כמו שאצלי כאשר לקחני מבית אבי הייתי צריך לעבוד את השי"ת ברזא דאלהי שמים לבד כן עתה צריכה בחינת זו העבודה מאלהי השמים לבד, כי אצל רבקה שעתה הוא ראשית התקרבותה להשי"ת, ולהוציא אמן של כל ישראל מבין הקליפה צריכים לעבודה גדולה מרזא דאלהי השמים לבד.

והענין שכאן נאמר **אלהי השמים ואלהי הארץ** ואח"כ נאמר ה' **אלהי השמים אשר לקחני מבית וגו' ולקחת אשה לבני משם**. כי שמים מרמזים על בהירות היותר גדול שאין יכולים לסבול אף כגרעין חרדל מעוה"ז כדאיתא בזוה"ק (ויגש כד). וזה ה' כוונת א"א באמרו **אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי** שבראשית התקרבותו להשי"ת נתן בו השי"ת דעה שיתנהג בבחינת שמים לבד, לברר ולנקות א"ע מכל חמדת עוה"ז כפי כל כחו ולהסתלק מנגוע אליהם אף בקצהו, והשי"ת היה מסייע לו שייגמור לטוב.

וכן כל אדם בתחלת התקרבותו להשי"ת שיעוד לבו אינו מזוכך והוא מסובך עוד בחשקות עניני עוה"ז אזי צריך לצמצם א"ע בכל כחו ולהסתלק מהם לגמרי. ואמר לו לאליעזר שזה ה' **אלהי השמים ישלח מלאכו לפניך** שתוכל להוציא את רבקה משם כי להפרידה מהקליפה שבבית אביה שמורגלת בה עד עתה אי אפשר רק בבחינת שמים לבד שמסתלק מכל נגיעה לחשקי עוה"ז

והענין שמשרעה אמר (דברים ל) **לא בשמים היא**. היינו כמו שאומר **אאמו"ר הגה"ק צללה"ה בספר מי השלוח** שכל זה הוא רק מעבר קודם שיברר אדם א"ע ועד שיבא לשלימות ד"ת אזי צריך אדם לצמצם א"ע בכל מאדו. אבל אחר שיבא אדם אל השלימות אזי נאמר **לא בשמים היא ולא מעבר לים היא כי קרוב אליך הדבר מאד בפיו ובלבבך לעשותו**, מאחר שלבו נקי וזך אזי מטעימין אותו מפרי מעשיו בעוה"ז,

שיחת כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

שבבית אביה שמורגלת בה עד עתה אי אפשר רק בבחינת שמים לבד שמסתלק מכל נגיעה לחשקי עוה"ז - והענין שמשרעה אמר (דברים ל) **לא בשמים היא**. היינו כמו שאומר **אאמו"ר הגה"ק צללה"ה בספר מי השלוח** שכל זה הוא רק מעבר קודם שיברר אדם א"ע ועד שיבא לשלימות ד"ת אזי צריך אדם לצמצם א"ע בכל מאדו. אבל אחר שיבא אדם אל השלימות אזי נאמר **לא בשמים היא ולא מעבר לים היא כי קרוב אליך הדבר מאד בפיו ובלבבך לעשותו**, מאחר שלבו נקי וזך אזי מטעימין אותו מפרי מעשיו בעוה"ז:

בימי השילוח ח"א פרשת נצבים לא בשמים היא ולא מעבר לים היא, ואיתא בזוה"ק בכמה מקומות כמה יקירין מילין דאורייתא וזה נראה כמו מעבר לים, ואיתא עוד כמה עילאין מילין דאורייתא, והוא כמו בשמים היא, אך ביאור זה הוא ע"פ דאיתא בתנא דבי אליהו (זוטא י"ב) משל למלך בשר ודם שעשה חומה שעל ידיהם יתכנסו לפלטרין גדולים ועשה פתח צר בהחומה ומי שאינו אוהב למלך אינו מייגע עצמו ואינו דוחק עצמו שהוא יודע שאחר הצער מיד יבוא לתענוגים גדולים, וכן כאן בעוד שלא השיג ד"ת כמה עילאין

תחילת עבודת האדם צריך להיות בהתנזרות מכל עניני העולם הזה ואז נקרא הקב"ה "אלוקי השמים" וכאשר נתברר עד תומו מכיר את כבוד השם גם בעולם הזה ואז נקרא הקב"ה "אלוקי השמים ואלוקי הארץ" ויכול להתפשט בהנאת העולם הזה

הענין שכאן נאמר **אלהי השמים ואלהי הארץ** ואח"כ נאמר ה' **אלהי השמים אשר לקחני מבית וגו' ולקחת אשה לבני משם**. כי שמים מרמזים על בהירות היותר גדול שאין יכולים לסבול אף כגרעין חרדל מעוה"ז כדאיתא בזוה"ק (ויגש כד). וזה ה' כוונת א"א באמרו **אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי** שבראשית התקרבותו להשי"ת נתן בו השי"ת דעה שיתנהג בבחינת שמים לבד, לברר ולנקות א"ע מכל חמדת עוה"ז כפי כל כחו ולהסתלק מנגוע אליהם אף בקצהו, והשי"ת היה מסייע לו שייגמור לטוב.

וכן כל אדם בתחלת התקרבותו להשי"ת שיעוד לבו אינו מזוכך והוא מסובך עוד בחשקות עניני עוה"ז אזי צריך לצמצם א"ע בכל כחו ולהסתלק מהם לגמרי. ואמר לו לאליעזר שזה ה' **אלהי השמים ישלח מלאכו לפניך** שתוכל להוציא את רבקה משם כי להפרידה מהקליפה

וכמה יקירין אינון, ומביא על דברי תורה אז לא בשמים
יהא ולא מעבר לים וקרוב אליך בפיך
וכ' ע"כ לא אמר משרע"ה אלו הדברים רק בסדרה הזאת שהיא
אחר סדרה הנו"ן, כשבא למדרגה הזו אז, לא בשמים היא וקרוב
וכו' היינו אף שצריך האדם לגדרים וסייגים בעוד שלא השיג ד"ת,
אבל כשהשיג בשלימות אינו צריך לזה. ולא מעבר לים, היינו אין
צריך להיות רחוק מכל חמדת עוה"ז שנקרא ים, כי ים מורה לתאוה,
רק מתחילה אי אפשר לבוא לד"ת רק בפרישות גדול אבל אין זה
עיקר, כי עיקר הוא העשייה וכו' עכ"ל.

והביאור דבהיות שחומר האדם וגסותו הוא המסך המבדיל
להכיר את ה' בעולם לכך נצרך בהתחלת עבודתו לזכך ולהתפשט
מכל חמדה כדי שיעלה ויבוא להזדככות ואז ידע את ה' בדעת עליון
ובהיר, וזה נקרא בח' שמים, כי השמים שמים לה' כי שם ניכר כבודו
ומלכותו כי אין שם מסך המבדיל ומעלים את אור ה', ולזה בהתחלה
צריך העמל היפך טבע הגוף והנפש ולהתפשט מחומר העוה"ז. כי
באשר שעוד לא נזדכך אין כבוד שמים בהיר לו מעולם הזה, כי
חומר מובדיל ומשכיח, ועולם הזה הוא סכנה ולהשכיח כ"ש, ורק
באופן של ירידת וביאת האדם בעולם הזה הוא כדי שיבוא וימשיך
הכרת ה' גם בעולם בהשפל שאין כבוד שמים ניכר בו בהתגלות
כאשר בשמים,

והיא תהילתו וחשיבותו למעלה מן המלאכים, שהמלאכים אינם
יכולים להמשיך ולגלות כבוד שמים והם עומדים תמיד במעמד
ובמקום בהיר שאין בו הסתר, אבל האדם כוחו גדול ותפקידו
גדול לגלות כבוד שמים גם במקומות נפרדים שלא ניכר בהם האור
ומתראה שם כוחות נפרדים וחיצונים כאילו ח"ו כמה רשויות
יש, והאדם בכח בחירתו הטובה מיחד ומחבר כל חלקי הבריאה
שיאיר בהם כח הפועל בנפעל, למען דעת כל הארץ כי הוא האלוקים
בשמים ממעל ועל הארץ מתחת בכל הפרטים הנמוכים והשפלים
ושאין שום כח ומציאות וחיות של הנאה או יופי שאינו ממנו והוא
חיי החיים ואין שום דבר נפרד וחוש ממנו כלל וכלל, רק כבודו מלא
כל הארץ.

רק שכל זמן היות האדם מחובר וקשור בגשמי וחומרי ואין
הכרתו ברורה, והוא עצמו עומד בספק ובחושך, ועבודתו הוא להביא
עצמו לבהירות, כי קודם שיברר אחרים צריך שיברר את עצמו,
ולכך צריך לעלות לבחי' שמים להתנתק מכל מקום ספק שאין
מאיר בו כבוד שמים באתגליא, ואחר התבררותו והזדככותו ביגיעת
התפשטות כל חמדה והנאת עוה"ז, אז יראה ויכיר בכל עניני עוה"ז
השפלים כבוד שמים ואור ה', כי באמת **מלאה הארץ קניניך כתיב**
ובכל בראי עולם מאיר אורו והכל ברא לכבודו,

רק הוא ע"ד שאז"ל (ירושלמי פאה פ"א ה"א) עה"כ (דברים ל"ב מ"ז) כי
לא דבר רק הוא מכם, ואם הוא רק מכם למה שאין אתם יגיעין בה
ע"כ. וזהו כלל לכל הדברים, שכל החסרונות שמתראים אל האדם
אינו אלא מצד ובתוך האדם, וכן כל הסתר העוה"ז הוא מצד חסרון

נפש האדם, ולכך אסור לו להתפשט ברצונותיו והנאותיו
כי הוא בעל חסרון ולזה הוא בסכנה וצריך שמירה ולשים רסן
על עצמו ולהוציא ולהפשיט עצמו מהדברים אשר יעוררו ויסיפו
את חסרונו שיש בו כבר וכמ"ש ואשתמרה מעוני (תהילים י"ח),

וכן כל האיסורים הן באשר שהאדם באשר הוא אדם הרי אינו
בתכלית התקיפות והבהירות וא"ל לו בשום אופן לברר האיסורים
כי הסתרים חזק ובירורם קשה ולא דין שלא יבררם רק שיתמשך על
הרוב שלא נתברר (כי ענין הבירורים הוא אילנא דספיקא ועה"ד טו"ר ואם נתברר
לטוב הרי טוב ואם לא הרי הוא להיפך שהאדם נמשך אל הרע שלא נתברר). אבל
שאר עניני עוה"ז בכללות אינם כן, רק שבהתחלת עבודה צריכים
התרחקות והתנזרות, וכאשר האדם כבר נטהר מזוהמתו ונתברר
אז עבודתו הוא בתווך העולם שניתן בו ע"י האלוקים לגלות בו כבוד
שמים באופן התנהגות ע"פ כללי העולם וצורתו.

**לזה כתיב אלהי השמים ואלהי הארץ, שמאחר שברא השי"ת
את העוה"ז המסתיר מעין אדם את הבהירות משמע מזה שלא בחר
השי"י בזה שיתנהג האדם בתמידות רק בבהירות לבד להסתלק מכל
עניני עוה"ז, דא"כ למה ברא השי"י עוה"ז כי בהירות לבד היה גם
קודם שנברא העוה"ז. מאי משמע שעיקר המכוון מהבריאה היא
שאם יתנהג האדם בפרישה להסתלק מתחלה מחמדת עוה"ז שלא
יהיה לו שום נגיעה אליהם ואז יוכל לראות אח"כ שמלא כבוד ה'
אף בכל הארץ ויכול אז להתפשט אף בהנאות עוה"ז כפי חשק לבו
מאחר שרואה עתה שאין מקום פנוי מכבוד השי"ת, ולזה אמרו
בירושלמי (שלהי קדושין) א"ר יוחנן עתיד אדם ליתן דין וחשבון על כל
מה שראו עיניו ולא אכל מהם כי באמת נמצא בכל הנבראים כבוד
שמים. ולזה כאשר בא א"א ע"ה לימי הזקנה ונשתלם בעבודת
השי"ת אמר אלהי השמים ואלהי הארץ שכעת אין אצלי שום נפקא
מינה בין שמים לארץ נהירין לי שבילי דארעא כשבילי דשמיא בללי
שום הבדל כלל. כי אני רואה כ"ש כאן כמו שרואין בשמים: והוא
אלוקי הארץ כמו אלוקי השמים, ואין בארץ חסרון כבודו והסתר
אורו כלל וכאשר האדם הוא במעמד זה אז אין לו סיבה להתנזרות
הנאת עוה"ז והתצמצמות היפך כללי וצורת העולם כי אינו בסכנת
נפילה ומסך מבדיל רק בהכל רואה נועם ה' וכבודו אשר ברא בריות
טובות ואילנות טובות להנות בהם בני אדם והכל עידוני ה' כבגן
עדן אלוקים.**

**ואח"כ נאמר אלהי השמים בלבד היינו כמו שאצלי כאשר לקחתי
מבית אבי הייתי צריך לעבוד את השי"ת ברא דאלהי שמים לבד כן
עתה צריכה בחינת זו העבודה מאלהי השמים לבד, כי אצל רבקה
שעתה היא ראשית התקרבותה להשי"ת, ולהוציא אמן של כל ישראל
מבין הקליפה צריכים לעבודה גדולה מרצא דאלהי השמים לבד: כי
רחל היתה בתחילת התגלות קדושתה והיתה תמונה ונתונה בין
הרשעים ... והתקרבותה לקדושה צריך להיות בדרך התפרדות
מכל דבר וענין שאינו בהתגלות ובבהירות, וזה ענין השמים כנ"ל.**

****

השיעור השבועי מאת כ"ק ארמון'ר שליט"א

בספרי רבותינו הקדושים לבית איז'בצא ראדזין
מתקיים מדי שבוע ביום רביעי בשעה 11:00 בלילה
בבית המדרש דרוהביטש (בנזר"ג) רחוב מלאכי בעיה"ק ירושלים

ברכת מזל טוב לידידנו החשוב

ה"ה הרה"ג ר' **בצלאל שטערן** שליט"א

לרגל אירוסין בנו בשעט"מ

נברכו מעומקא דליבא שירוהו רוב נחת דקדושה מכל יוצ"ח ויזכה
להמשיך בפעולותיו הכבירות בזיכוי הרבים והפצת תורת החסידות
מתוך הרחבת הדעת דקדושה בריות גופא ונהורא מעליא
כעתירת, מערכת ממעין השילוח

כל מי שיש הערות בעניני הגליון ולכל עניני הגליון ולקבל את העלון במייל ניתן לשלוח לכתובת. ri0583256436@gmail.com
יו"ל ע"י עמותת מורשת בית איז'בצא ראדזין ע"ר

להשיג את ספרי רבותינו הקדושים במייל של המערכת

העלון נתנדב לע"ג רבותינו הקדושים ולזכות יהושע בן חוה לאה ומשפחתו